

Rossioglossum grande (Lindl.) Garay & G.C.Kenn

Synoniem: *Odontoglossum grande* Lindl.

Vindplaats

Vooral in de boomkruinen van eikenbomen op hoogten van 1000 à 1500 meter boven zee of hoger in Guatemala.

Het is één van de vele orchideeënsoorten, die door de Schotse natuuronderzoeker George Ure Skinner (1804-1867) werden gevonden omstreeks de jaren 1835-1850.

Omschrijving

Pseudobulben tot 10 cm hoog, rond tot eivormig, enigszins blauw-grijsgroen van kleur. Oudere bulben zijn vaak gegroefd. Elke bulb draagt 1-3 stugge bladeren, soms tot 30 cm lang en 8 cm breed. De bloemstengel, die meestal in de herfst of winter verschijnt, ontspruit aan de voet van de afgerijpte bulb en kan 3-8 bloemen dragen. De bloemkleur en de grootte kunnen bij diverse *O. grande* vrij grote verschillen vertonen. Bloemen van 15 cm doorsnee zijn geen zeldzaamheid.

Bloei duur is echter maar 5 à 7 dagen.

De petalen zijn geel met naar de basis toe dicht op één lopende dwarsstrepen. De iets smallere puntige sepalen zijn geheel bruin gevlekt op gele ondergrond. De lip is veel kleiner, breed, licht gelig tot bijna wit en ook bruin gestreept.

Odontoglossum grande

Cultuur:

Er is vrijwel geen orchidee te bedenken, waar méér over geschreven is dan *O. grande*. Hij werd vroeger in boeken en tijdschriften dan ook aanbevolen als de plant bij uitstek waarmee een beginnende amateur met het grootste gemak succes zou hebben. Dit is helaas niet waar; er zijn een behoorlijk aantal andere orchideeën te noemen, die heel wat minder lastig zijn. Dat neemt niet weg, dat als men zich strikt aan de eisen houdt, die *O. grande* stelt, het succes van de jaarlijkse bloei verzekerd is.

De mening, dat deze *Odontoglossum* (en vele andere "koele" soorten) uitsluitend met varenwortel (*osmunda*) genoeg zou nemen is verouderd. Kwekers, die de plant in een plastic pot zetten met veel scherven onderin, in een mengsel van 2/3 *osmunda* en 1/3 gehakt veenmos met wat schone onverteerde beukenbladeren erbij, hebben méér succes dan diegenen, die alleen varenwortel nemen.

Verder vereist de plant in de groeitijd, van maart/april tot november een warmere omgeving dan men van een z.g. "koele" plant zou verwachten. In de late herfst, ongeveer eind oktober/begin november, als de bloei voorbij is, zet men de plant zo goed als droog maar ook veel koeler (10-14 EC.) en giet praktisch niet tot maart/ april als de jonge scheut aan de voet van de oude bulb(en) ca 4 cm hoog is en wortels begint te maken.

Eerst voorzichtig en later, bij de doorzettende groei, normaal gieten (nooit kletsnat) en per 2 weken vloeibare mest geven (verdunding van 1:1000)

Dus: in de groeitijd een gematigd tot warm klimaat geven en na de bloei droog en koel en niet eerder gieten voor er wortelgroei aan de jonge spruit verschijnt.

Dit laatste is ook het beste moment om te verpotten als dit nodig is.

Met deze cyclus van behandeling kan succes niet uitblijven. De goede groeiomstandigheden zijn voor de kamerkweker en diegene, die een vorstvrije serre heeft zeker te verwezenlijken.